

EL POBLENOU

Revista de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou - www.elpoblenou.cat - abril 2021 - n. 113

ÍNDEX

Editorial.....	3
És urgent actuar	
En portada.....	4
Amiant a prop: què s'hi pot fer?	
Estat lamentable del mercat de l'habitatge	
Creada i en marxa la Coordinadora de Salut de St. Martí	
L'Atenció Primària de Salut en la crisi del coronavirus	
Reconfiguració urbana a l'era digital	
Entre vinils i K7s.....	12
David contra Goliath, Microclima Sound	
Espai violeta.....	14
La invisibilitat de les dones a la medicina	
Gent amb veu pròpia.....	16
Luke, el lliurecuidador del barri	
Apropem-nos / Pla comunitari.....	18
Quan les classes de llengua són una manera d'acostar-nos	
El Pla de Desenvolupament Comunitari va fent camí	
Receptes del món.....	20
El cebiche de la Lilia	
Tauler de notícies.....	22
Berta Càceres comença a ser present al parc de Glòries	
Barri actiu.....	22
La #Revolta Escolar	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou, 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms: .....
 Adreça: .....
 Població: ..... CP: .....
 Telèfon: ..... @ mail: .....
 DNI: .....
 Quota anual: 20 € ☐ Quota de suport de ..... € ☐
 Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc: .....
 IBAN: .....
 (Signatura) .....

Revista *El Poblenou* n.113
 ABRIL - 2021

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Josep Pascual, Xavier Pegenaute, Joan Maria Soler, Estrella Pineda, Gemma Canela

Col·laboradors: Marike Charlier, Jaume Artigues i Vidal, Josep Vallhonesta, Montserrat Pimienta Escriva, Doris Boira Bueso, Josep M. Navarro, Arianna Vindici, Irene Julve Nieto

Coordinació: Josep Pascual

Fotografies: Salva Clarós, Joan Maria Soler, Irene Julve Nieto, Marike Charlier, Doris Boira Bueso

Portada: Joan Maria Soler

Correcció: Josep Pascual

Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler

Impressió: Gràfiques Campàs
 Tirada: 3.000 exemplars

Publicitat: Carme Martínez (629 046 004)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotassignats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a Redacció. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciant (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

És urgent actuar

A la darrera revista vam explicar que havíem fet una trobada amb el regidor del Districte per fer un seguiment de les diferents realitats i mancances que afecten el Poblenou. La reunió va continuar fa poc i la veritat és que mantenim la mateixa sensació del títol de l'últim editorial, «Ara cal reaccionar». No tenim com a AVV del Poblenou la sensació que s'estigui liderant des del Districte una estratègia per encarar el futur del barri.

Ara és el moment de plantejar estratègies per afrontar la situació que està generant la pandèmia i les conseqüències que tindrà. Ja fa un any que ens condiciona la covid i encara tenim davant uns mesos de fortes restriccions. La crisi sanitària ha tensat el sistema de salut i en aquest sentit cal pensar a mitjà i llarg termini com podem millorar-lo, començant pels CAP i l'atenció de proximitat. I aquí els barris i els districtes hi han de jugar un paper fonamental. Com a AVV hi estem treballant també des de la comissió de salut, a la qual us animem a participar. Però també caldrà replantejar aspectes com la salut mental. Tots els indicadors apunten un augment dels problemes en aquest àmbit. No és tan sols la pandèmia, evidentment. El model econòmic i social ens hi porta, però la situació actual ho amplifica.

I la crisi també tindrà una forta repercussió econòmica en molta gent i, per tant, també al barri. I això ho hem de vincular al món del treball, als serveis socials, però també a aspectes com l'habitatge o les prioritats pressupostàries. Cal tenir una resposta contundent i justa davant la situació de tanta

gent en situació de vulnerabilitat. Cal estar al costat de tota aquella gent que sortirà encara més perjudicada.

I algú ens podria dir que això no és competència del govern del Districte. Però nosaltres exigim que l'Administració més propera a la gent faci aquest paper de lideratge institucional. Més enllà de les responsabilitats concretes que corresponen a un districte cal assumir que en moments com aquests s'ha d'estar al costat de la gent i atendre les prioritats.

Però, igualment, la llista de qüestions a tractar sobre el Poblenou també és llarga i no tenim la sensació que s'estigui avançant amb prou fermesa. Cal un espai públic de qualitat i pacificat de trànsit. Calen uns serveis socials que treballin amb prou recursos. Cal una planificació dels equipaments educatius que no hipotequi espais destinats a altres usos veïnals. Cal posar en marxa l'ús cívic (al costat de l'ús educatiu) de l'espai annex a l'escola Mar Bella. Cal decidir quin ús donem a la caseta de l'Assumpta, al final de la Rambla. Cal impulsar la recollida de la fracció orgànica apostant pel compostatge... I cal treballar amb les entitats i moviments del barri; per exemple, cal que el Districte tingui la Taula d'Equipaments del Poblenou com a referent d'espai on posar en comú totes les necessitats que tenim al barri. Per tant, passem del «Cal reaccionar» a «És urgent actuar».

I volem acabar aquest editorial donant la benvinguda a un nou mitjà de comunicació del barri, el diari *La Rambla*, que esperem que ben aviat sigui una nova i magnífica realitat.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

Amiant a prop: què s'hi pot fer?

No es tracta d'alarmar sinó d'informar, avaluar i retirar-lo amb el veïnat protegit

Fa dos anys que la FAVB (Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona), amb el suport de l'associació d'extreballadors de la Macosa-Alstom i l'assessorament d'especialistes reconeguts com el Dr. Josep Tarrés, pneumòleg, i el tècnic higienista Lluís Mallart, realitzen accions de sensibilització del veïnat pel perill que representa l'amiant.

El seu discurs no és nou: el 2016, l'OMS (Organització Mundial de la Salut) publicava un document anomenat Asbesto Crisolito (asbest i amiant són sinònims), en què ja s'indicava que:

- L'asbest causa càncer de pulmó, laringe i ovari, mesotelioma (càncer de pleura) i asbestosi (fibrosi pulmonar).

La xifra de víctimes de l'amiant presenta un creixement constant

- Segons estimacions de l'OMS, cada any moren com a mínim 107.000 persones al món [unes 30.000 a Europa, 5.000 a Espanya] per càncer de pulmó, mesotelioma o asbestosi deguts a l'exposició a l'asbest en els llocs de treball, i aquests números presenten un creixement constant.

- L'asbest s'ha usat en una àmplia gamma d'aplicacions, com ara teulades, plaques de fibrociment per a sòls i parets, canonades, sistemes d'aïllament tèrmic i elèctric, incloses cortines

ignífugues industrials, juntes de culata i peces de fricció (com pastilles o sabates per a frens i embragatges de vehicles).

- La preocupació s'estén a l'exposició ocupacional durant les activitats de construcció i l'exposició inadvertida de la població general per la deterioració de materials de construcció (per exemple, la ruptura de teulades ondulades d'asbest) i l'eliminació inadequada dels enderrocs de construcció.

El període de latència fins a desenvolupar una malaltia pot ser d'anys

- Una de les raons per les quals és important que els països prenguin mesures contra l'asbest al més aviat possible és el període de latència excepcionalment llarg entre l'exposició i el desenvolupament del mesotelioma, que amb freqüència és de fins a 40 anys.

El nombre de malalts relacionats amb l'amiant continuarà augmentant fins i tot als països que el van prohibir fa molts anys

- Per aquesta raó, el nombre de malalts relacionats amb l'asbest continuarà augmentant, fins i tot als països que el van prohibir fa molts anys. Totes les formes d'asbest causen càncer en l'ésser humà i no s'ha identificat un llindar de seguretat per al seu risc carcinogen.

Fins fa poc, des de les administracions catalanes i espanyoles semblava que s'intentava treure importància al problema, però finalment el discurs s'està adaptant als estudis científics i, dissortadament, al número creixent de població afectada per malalties relacionades amb l'amiant.

El 10 de març, la Generalitat va publicar la Instrucció 1/2021 en què s'indica que:

- «La vida útil d'un material que conté amiant correspon a l'instant previ al moment que comencen a desprendre's fibres d'amiant.»
- «La degradació progressiva del ciment [matriu dels materials amb contingut d'amiant (MAC) de fibrociment] amb el decurs dels anys fa que les fibres d'amiant, integrades originàriament a la matriu del ciment es desprenguin i, en conseqüència, s'alliberin més fàcilment, de manera difusa, continua i amb una amplitud feble.»
- «Des del 1907, a Catalunya es van fabricar i instal·lar materials de fibrociment amb contingut d'amiant, però a

partir del 2002 es van prohibir. Si tenim en compte que el període de més importació —per tant, de més consum d'amiant— està comprès entre el 1964 i el 1983, i que entre els anys 1947 i 1985 el 77% de l'amiant importat s'utilitzava per fabricar MCA de fibrociment, es pot concloure que un percentatge molt alt dels MCA de fibrociment —fonamentalment de cobertes, façanes i parets pluvials, a més de canonades— tenen més de 50 anys, per la qual cosa el seu cicle de vida útil, des de la vessant preventiva, s'ha de considerar esgotat.»

Aquesta noció de fi de vida útil es fonamental ja que, segons l'Ordre del 7 de desembre de 2001 (que va modificar l'annex I del Reial decret 1406/1989 integrant les fibres d'amiant a la llista de matèries perilloses) s'indica que l'ús de productes que continguin fibres d'amiant, que ja estaven instal·lats o en servei abans de la data d'entrada en vigor de la present Ordre, continuarà estant permès fins a la seva eliminació o la fi de la seva vida útil.

Per tant, encara que, de moment, no hi hagi cap llei de retirada (s'hi està treballant tant a Catalunya com a Es-

panya per sol·licitud del Parlament i del Consell Econòmic i Social Europeus amb objectiu de retirada total el 2032), aquesta es pot exigir en compliment de l'Ordre indicada.

Cal extremar les mesures de protecció del veïnat i dels treballadors a l'hora de retirar els MAC

No obstant, el desamiantat de qualsevol instal·lació requereix extremar les mesures de seguretat per evitar la dispersió de fibres en l'aire i ha de ser realitzat per empreses especialitzades, protegint tant els treballadors com el veïnat de la instal·lació. Això hauria d'implicar, en la majoria dels casos, un cobriment provisional per desamiantar de manera confinada.

Massa sovint es realitzen intervencions sense informar la població que augmenten el perill a què està exposada. Això no es pot permetre i la gent ha d'estar informada.

Pàgines web d'informació:
noalamiant.org,
amiant.gencat.cat.

Marika Charlier

Estat lamentable del mercat de l'habitatge

És de domini públic que, a causa de la covid i l'arribada d'una nova crisi econòmica, el mercat de l'habitatge a Barcelona ha sofert moltes transformacions. Després d'anys d'enormes increments dels preus dels lloguers, els tres primers trimestres de 2020 els preus es van mantenir alts però estables, i només el darrer trimestre de 2020 van experimentar un breu descens, tal com indiquen les estadístiques oficials de l'INCASOL.

Diversos estudis sobre la crisi de l'habitatge mantenen el tòpic de la premissa de la manca d'oferta i que si l'oferta s'incrementava els preus baixarien seguint les lleis del mercat. El 2020 i la crisi de la pandèmia ens han demostrat tot el contrari.

Està convingut entre els operadors que l'oferta d'habitatge disponible, en un mercat en condicions normals i no tensionades, se situa aproximadament al voltant del 5% del parc d'habitatge principal. L'any 2020, l'oferta de l'habitatge a Barcelona va superar àmpliament aquest 5%, amb uns increments, de gener a desembre, superiors al 100%, és a dir que es va doblar. En el cas de l'Eixample, l'oferta de lloguer s'incrementà en un 140%, tal com reflecteixen els portals immobiliaris.

El 18 de setembre de 2020, el Parlament de Catalunya aprovava la Llei 11/2020 de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge. Instrument que havia de servir per aturar l'escalada de preus, ja que es corria el risc de portar-nos a una crisi humanitària sense precedents. Després de les incomprensibles actualitzacions a l'alça realitzades per l'Índex de preus, la contenció de rendes poc podria fer davant d'un mercat que ja no reaccionava a les lleis de la competència, ni a l'increment de l'oferta, d'una nova situació econòmica, ni, per descomptat, a la pretensió d'aplicar un decret sense tenir abans els mobles ben posats.

Si l'oferta puja, per què no baixen els preus?

El lleuger descens dels preus dels lloguers al voltant d'un 3,5% en el darrer trimestre de 2020, no pot considerar-se significatiu després d'haver experimentat enormes increments els anys precedents. Més significatives són l'aparició d'ofertes i contractes signats amb un preu inferior al de l'Índex de Preus de la Generalitat, o dit d'una altra manera, l'Índex de Preus està ara per sobre del

mercat. Cal preguntar-se si en aquest cas, l'Índex està ajudant a contenir les rendes o simplement està ajudant a fer que no caiguin...

Diversos són els factors que dificulten la resposta del mercat. Tot i les responsabilitats històriques de totes les administracions del país, aquests, però, són responsabilitat directa de la gestió del govern de la Generalitat de Catalunya. L'absentisme en la intervenció en la economia i l'abandonament dels mercats de l'habitatge, es correspon amb una determinada actitud, pròpia dels representants del neoliberalisme a Catalunya. Aquestes són algunes de les raons:

Inexistència d'un Registre d'Ofertes ajustades al preu regulat per l'Índex de Preus de l'Agència de l'Habitatge, de manera que les administracions puguin disposar d'un instrument estadístic i de control del producte i de la publicitat, garantint el compliment de les condicions de la Llei.

Absentisme en l'aplicació del Règim sancionador dels incompliments de la Llei 11/2020, aspecte sobre el qual la Generalitat s'ha manifestat sempre reticent, tot esperant que siguin els ciutadans qui ho denunciïn. Inexistència d'un cos d'inspecció específic en matèria de control de rendes.

Possibilitat de mantenir dos anys els pisos buits o desocupats, emparada en la Llei del Dret a l'Habitatge de 2007, és en realitat un factor de manteniment del preu. Més enllà dels dos anys, a més, són notòries també les dificultats de les administracions per a aplicar sancions.

Incidència del turisme en el mercat de l'habitatge, apartaments turístics avui buits i en crisi que són reciclats per a lloguers de temporada, no considerats habitatges per la Llei del Dret a l'Habitatge de 2007, poden mantenir-se buits durant temps indefinit. No hi ha una segregació dels mercats turístics dels de l'habitatge.

Llicències turístiques indefinides, vinculades al local, sense cap mena de caducitat, que li aporta un va-

lor afegit i és objecte d'herència, traspàs, mercadeig, especulació i per aquest motiu foment de pèrdua permanent d'habitatges principals.

Absentisme en la inversió en habitatge protegit a Barcelona. La participació de la Generalitat en habitatge protegit al municipi de Barcelona, de 2015 a 2019, no va sobrepassar el 8%, de la despesa. Absentisme manifestat reiteradament amb la voluntat de reduir la seva participació només a la producció d'habitatge dotacional sobre sòl d'equipament cedit a cost zero. Una política deliberada d'abandonament del 21% de la població de Catalunya que representa Barcelona.

Manca de rigorositat de l'aplicació de l'Índex de preus dels lloguers. Un Índex basat en el Registre

de fiances de l'INCASOL, que no disposa de totes les funcions actives, impeding la ponderació i verificació dels preus en funció de l'estat de conservació o la qualificació energètica. A més, actualment l'Índex està per sobre dels preus del mercat.

Inexistència d'un cens ni cap estudi de la vulnerabilitat residencial que permetin l'elaboració de polítiques d'emergència en matèria d'habitatge. Sense dades per a planificar, ni registres estadístics no és possible elaborar polítiques. Òbviament, el reiterat incompliment del Pacte Nacional de l'Habitatge i dels Plans Sectorials són un balanç d'aquestes polítiques en matèria d'habitatge.

Jaume Artigues i Vidal

Comissió d'habitatge de la FAVB

Creada i en marxa la Coordinadora de Salut de Sant Martí

Per què Salut i no Sanitat? I per a què una Coordinadora?

Salut és un concepte més ampli i ahora inclou Sanitat. Salut és prevenció de la malaltia i el manteniment de les persones en òptimes condicions físiques i psíquiques; tracta de descobrir els determinants de la malaltia i el seu guariment. Hi ha un acord general que el manteniment de la Salut Pública, l'ensenyament i les pensions són els pilars fonamentals de qualsevol política adreçada a l'estat del benestar. Malgrat això, la malaltia i els malalts són subjectes d'un mercadeig ideològic i econòmic que abraça tota la societat perquè tothom és malalt potencial, des del naixement fins que traspassem.

En els nostres barris tenim dos hospitals de referència, l'Hospital del Mar i l'Hospital Sant Pau, però cap dels dos és al Districte

En els nostres barris tenim dos hospitals de referència, l'Hospital del Mar i l'Hospital Sant Pau, però cap dels dos és al Districte. Que estiguin fora del Districte fa que les prestacions hospitalàries no formin part, sovint, del llistat de preocupacions locals de les entitats dels nostres barris, no permet que es produeixin les sinergies del personal hospitalari amb el veïnat, com passa, per exemple, a Nou Barris amb la Vall d'Hebron. No ajuda a crear grups o

plataformes veïnals de col·laboració o control.

Tampoc tenim una autoritat sanitària al Districte amb qui negociar, perquè els districtes, tret de l'impuls polític i l'accés a la informació, no tenen competències sanitàries. Aquestes recauen en el Consorci Sanitari de Barcelona, majoritàriament en mans de la Generalitat (60%) i la participació de l'Ajuntament de Barcelona (40%).

Cada districte té un Consell de Salut, el veïnat hi ha de participar

Cada districte de Barcelona, però, té un Consell de Salut; hi participen representants del Consorci i en teoria és l'òrgan de participació dels veïns i veïnes, però, en realitat, és un òrgan de transmissió d'informació sanitària que concep el veïnat com a oïdor i en el qual la participació activa és un desiderat.

En aquest marc les associacions de veïns i veïnes de Sant Martí hem creat una Coordinadora de Salut. Els objectius són fer pinya perquè totes estem al mateix districte, a la mateixa AIS (Àrea Integral de Salut) i compartim el mateix Consell de Salut, que és el lloc on podem trobar el primer graó de l'autoritat sanitària amb responsabilitats directes

sobre tots els barris del nostre districte. És a dir: tenim els mateixos interlocutors i ens interessa fer un front comú solidari contra la manca d'equipaments, les retallades que hem patit ens els últims deu anys, la covid, i els efectes que genera en la salut el treball, la precarietat econòmica que comporta, i el sentiment i vivència en soledat amb el malestar psíquic que l'acompanya.

Hi ha CAP que han quedat petits i cal aconseguir els previstos

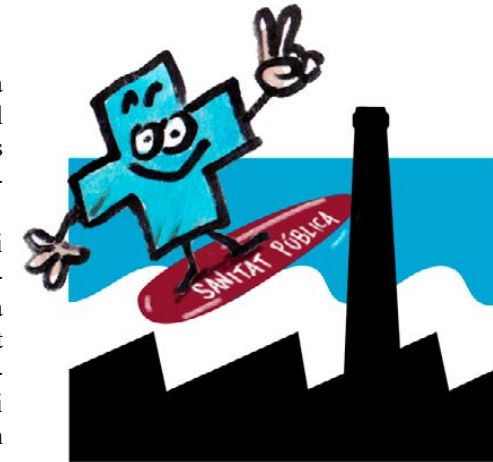
¿Tenim uns Centres d'Atenció Primària preparats per a fer front a tot el que ens cau al damunt? No tots. Els CAP de la Pau i Besòs han quedat petits, i hem de confirmar que el projectat per al Parc i la Llacuna no s'hagi abandonat. En alguns casos, s'han produït avenços però cal consolidar-los. Cal també no perdre de vista que el primer punt d'entrada a la Sanitat Pública són els CAP, que durant anys s'han fet avenços en la Salut i Sanitat públiques i que no volem fer passos enrere sinó tenir-ne de millor qualitat.

Les AAVV de Sant Martí hem creat una Coordinadora de Salut

Per tot això cal coordinar-nos i posar-nos d'acord. Tenim coses a reivindicar: Centres de Primària, aclariments i dubtes que persisteixen; com està previst fer les vacunacions; quan tornaran les visites presencials amb normalitat; quina és la situació dels hospitals; difusió dels perills de l'amiant i la seva retirada, lligam amb les AAVV per combatre els efectes de la pol·lució ambiental: el soroll, els gasos... I finalment: els Consells de Salut han de preparar l'ordre del dia consensuant-ne els punts amb les veïnes i veïns dels barris, amb una transmissió d'informació bidireccional, que sigui atesa i permeti la participació activa del veïnat.

Josep Vallhonesta

L'Atenció Primària de Salut en la crisi del coronavirus

L'Atenció Primària és la porta d'entrada del Sistema Sanitari i del seu funcionament dependran molt les llistes d'espera i els col·lapses hospitalaris.

En una situació de crisi sanitària i social com la que vivim per la pandèmia del coronavirus, es posa a prova l'eficàcia d'aquest sistema. Malgrat que Catalunya gaudeix d'una Atenció Primària molt desenvolupada i eficient, la pandèmia ha suposat un gran repte i ha obligat els equips a reinventar-se, reorganitzar-se i aprendre a treballar de manera molt diferent a la que estàvem habituats.

L'Atenció Primària assumeix el primer nivell de l'atenció sanitària i, en el moment actual, és la principal porta d'entrada dels possibles casos de covid-19.

S'estima que més del 80% dels pacients amb covid-19 desenvolupen una malaltia lleu o sense complicacions; aproximadament el 14 %, una malaltia greu que requereix hospitalització, i el 5% requereix admissió en una unitat de cures intensives.

La pandèmia ha suposat un gran repte i ha obligat els equips a reinventar-se, reorganitzar-se i aprendre a treballar de manera molt diferent

La nostra funció prioritària, per tant, és continuar atenent els casos de covid, la majoria dels quals requereixen d'una visita presencial en la qual estimem la gravetat de l'afectació, de manera que els malalts de risc baix-intermedi (80%)

se segueixen des de l'Atenció Primària i només el 18-20% restant es deriva a l'Hospital perquè el seu estat així ho requereix.

A més de l'atenció als malalts amb covid, continuem atenent les urgències tant al centre com domiciliàries per altres motius, seguim la patologia crònica dels nostres malalts i donem suport assistencial a les residències geriàtriques i de discapacitats que tenim a la nostra àrea d'influència.

Per donar resposta a totes aquestes necessitats, i fer-ho amb totes les garanties de seguretat tant per al malalt com per als professionals, els centres d'atenció primària ens hem hagut de reordenar:

- Rebuda a la porta del CAP per professionals d'Atenció a l'Usuari, que gestionen l'accés al centre i supervisen l'afluència a les sales d'espera per evitar-hi aglomeracions.
- Triatge per part de professionals d'Infermeria que classifiquen motius de consulta i programen els pacients

amb simptomatologia compatible amb COVID a la zona del centre on se'ls fa atenció completa amb valoració mèdica, prova de confirmació diagnòstica si s'escau i valoració pel Gestor COVID, que dona la informació corresponent al procés i fa l'estudi de contactes dels malalts positius.

- Altres consultes amb el seu metge de família i / o infermera per donar atenció a pacients crònics amb alguna urgència per descompensació de la seva patologia i / o tractament habitual.
- Atenció domiciliària (crònica i aguda).
- Atenció a la població pediàtrica.
- Atenció residencial.
- I quan la feina ens ho permet, fem reunions d'equip informatives per valorar l'activitat al centre i seguir avançant.

Tot això ben planificat permet gestionar els recursos amb eficiència i no saturar ambulàncies urgents, urgències d'hospital...

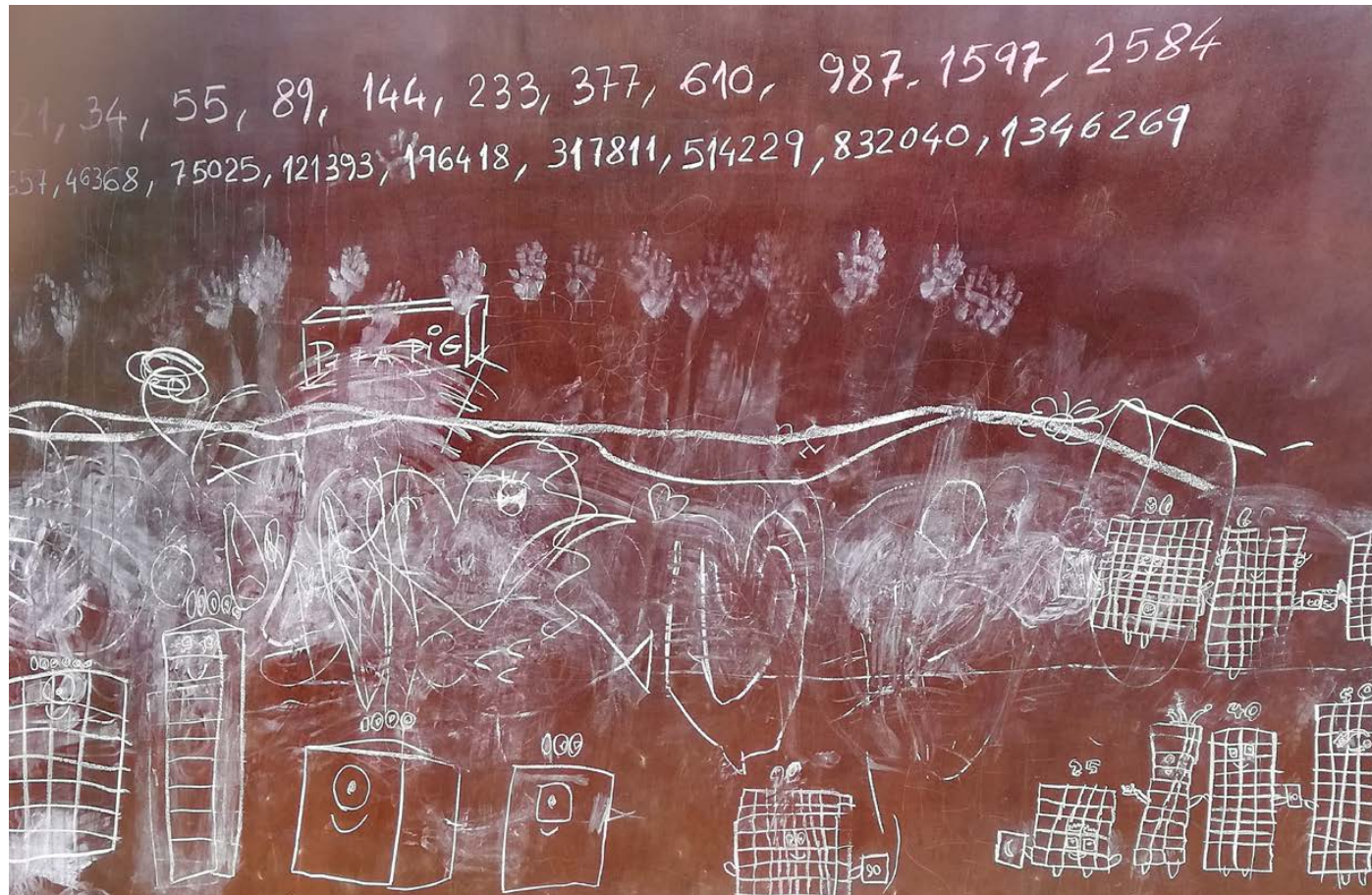
Afortunadament el personal sanitari és excepcional i més que mai ha sabut potenciar el treball en equip i posar en vàlua les seves fortaleces en aquest context d'emergència sanitària. Cada dia lluitem contra l'adversitat de veure com hi ha companys que s'infecten, però tot i així els professionals caminem en la mateixa direcció i estem segurs que l'atenció primària sortirà reforçada de la pandèmia.

Montserrat Pimienta Escrihuela

*Metgessa de Família
Adjunta Direcció EAP Ramon Turró*

Reconfiguració urbana a l'era digital

El Poblenou és un dels cinquanta millors districtes del món per viure-hi, diu la revista *Time Out*. Qui hagi llegit el reportatge haurà vist que està fet en clau de reclam turístic. Vol mostrar una ciutat cosmopolita i alhora amb caràcter, cultura, tradició, gastronomia, sabor mediterrani..., massa tòpics innecessaris de màrqueting d'agència de viatges, per-

què l'atracció d'aquest barri barceloní s'explica amb unes altres claus. La barreja i la diversitat urbana, la interacció de les persones i les activitats imprimeix un dinamisme que fa que passin coses diferents del que és esperable en un teixit urbà monolític com són els barris estrictament residencials o els centres urbans falsejats per paisatges de souvenir.

En la complexitat de les perifèries, dels llocs inacabats, on es conviu amb certa informalitat, prolifera l'esperit creatiu.

En la complexitat de les perifèries, dels llocs inacabats, on es conviu amb

certa informalitat, prolifera l'esperit creatiu. Hi ha llocs on hi viu gent però mai esdevenen comunitat. Per fer comunitat hi ha d'haver relació. Perquè sigui dinàmica, cal diversitat. Segons com es conjugui la relació i la diversitat hi ha cooperació o conflicte. Per això al Poblenou hi passen coses a diferència d'altres llocs on la quietud és tedi.

Segons com es conjugui la relació i la diversitat hi ha cooperació o conflicte

Un component de la fórmula de les ciutats d'èxit és la proximitat entre tot allò que forma part de la vida quotidiana, que va des de l'escola, les botigues, els espais de treball, els casals o centres cívics i culturals, el lleure, etc. La densitat és amiga de la relació, i la relació és el motor de la creativitat. Això s'havia perdut de vista perquè l'estil de vida deutor de l'economia del petroli va encimbellar el cotxe, el pont aeri i el turisme global. Va desterrar la indústria, i va concentrar el comerç i el lleure als afores. Quan va arribar la crisi vam prendre consciència de la fragilitat i de la inconsistència d'aquell model de vida que posava distància entre unes coses i unes altres. Que omplia aquesta distància de cotxes, de soroll, de fum i de temps de vida perdut. Que menystenia allò que necessitem que és la feina, les cures, també els visitants, el comerç..., i les fàbriques, per exemple de mascaretes i de tantes coses.

Però Barcelona ja fa algun temps que està canviant. El Poblenou potser és alumne avantatjat o simplement un laboratori d'assaig de la ciutat que ve. Els carrers cada vegada tenen menys trànsit i ara s'hi fan curses, s'hi passeja, s'hi està. No és que els recuperem com diuen alguns perquè els carrers del Poblenou mai van estar lliures de tràfic. No tothom n'és conscient.

Costa reconfigurar la ciutat, reprogramar els seus usos

Costa reconfigurar la ciutat, reprogramar els seus usos: implantar superilles, fer que els cotxes respectin el límit de 30 quilòmetres hora. Que els patinets i les bicicletes adoptin la disciplina viària. Però amb menys trànsit hem descobert la gran oportunitat que representa l'espai viari pacificat per a noves activitats. A això em volia referir en aquest article: cal repensar tots els usos i trobar els nous equilibris de la ciutat.

L'ús principal a ciutats com Barcelona o l'Hospitalet (primera i segona ciutat de Catalunya) és el residencial, a continuació i amb diferència el viari, i després l'activitat econòmica. L'expectativa emergent, que durant la pandèmia ha precipitat el teletreball i la transformació digital que experimenta l'economia, deixa entreveure canvis importants en l'ús d'oficines. No perquè hagin de desaparèixer per l'efecte del teletreball. Contràriament al que semblaria, la servitització industrial que imprimeix l'economia digital demandarà molt més espai de treball a la ciutat. Treball de proximitat que es combinarà amb el treball des de casa o teletreball. L'efecte d'aquesta nova demanda ja es veia abans de la pandèmia: tendència a disminuir l'ús de grans edificis corporatius, a canvi d'una major proliferació d'oficines de lloguer del format coworking (oficina compartida i de proximitat). Al 22@, aquest és el tipus d'espai de treball que s'està comercialitzant majoritàriament.

La tendència serà reduir el desequilibri relatiu entre la superfície residencial i la de treball en favor de la segona

La tendència, doncs, serà reduir el desequilibri relatiu entre la superfície residencial i la de treball en favor de la segona. Poso un exemple: té cap sentit que avui a l'era digital la gent vagi a treballar en una megaoficina del Banc de Sabadell a un polígon de Sant Cugat del Va-

llès? La majoria d'aquests treballadors viuen a Barcelona, a Sabadell o a altres ciutats metropolitanes. En un futur no llunyà podran treballar en espais més petits a prop de la seva residència, a la seva ciutat, i contribuïran a reduir els col·lapses circulatoris de cada matí a la B-30.

El carrer Cristóbal de Moura ha passat de consideració de via prioritària prevista en el PGM de l'any 76 a pràcticament zona verda

També es reduirà el desequilibri relatiu entre l'espai viari de la ciutat, una gran part ocupat per vehicles aparcats, en favor de la prioritat dels vianants i altres usos que fomenten la relació entre les persones. Les superilles no són altra cosa que una forma de requalificar el viari en desús a altres usos i activitats incrementant la biodiversitat, com el verd urbà. El que estem veient a Barcelona, ja sigui amb tècniques d'urbanisme tàctic, és a dir provisional, o amb intervencions consolidades com per exemple la del carrer Cristóbal de Moura al Poblenou, que ha passat de la consideració de via prioritària prevista en el PGM de l'any 76 a pràcticament zona verda, amb vials d'accés i no de pas, és un gir cultural, de valors, d'acord al moment singular de tombant d'època que viu la nostra societat en procés d'adaptació al paradigma de la sostenibilitat. La reconfiguració espanta als que consideren desvirtuat el model Cerdà, i il·lusiona altres que creuen que simplement es reinterpreta d'acord a la conjuntura actual, és a dir es modernitza. Tradició i modernitat és un sistema de vectors en equilibri dinàmic, canviant. Aquesta tensió és una de les claus de l'eròtica, si se'm permet l'expressió, de la Barcelona d'èxit.

Salvador Clarós

SABATERS DES DE 1870

Villarroya

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

GELATERIA FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
casa fundada l'any 1912

¡Ché que horchata!

EL TIO CHE

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

Joan Vall

Tot en Moda Home

C/. Ramon Turró, 216
tel. 932 210 084

CLINICA DENTAL GLÓRIES

Dr. José Fco. López Alias

DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

CLINICA VETERINARIA POBLENOU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
www.vetpoblenou.com/blog

HORARI: dilluns a divendres, 9-14h i 17-20h / dissabtes, 10-14h

FARMÀCIA JAUME GIRÓ LOPERENA

DERMOFARMÀCIA FÓRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

93 307 15 17
Mària Aguiló / Pujadas

David contra Goliat

Microclima Sound»«Primavera Sound

Tenim i hem tingut al barri uns quants festivals i intentarem anar re-passant-los tots. Comencem pel més petit, el Microclima Sound organitzat a Ultra-local Records durant set edicions. El Microclima va néixer com una paròdia del Primavera Sound i contraprograma el festival de música

que se celebra ja fa uns anys al Parc del Fòrum. El Raül i la Carme, que havien d'atendre la botiga que acabaven d'obrir, no podien anar al Primavera, així que es van muntar el seu propi festival al seu local.

A la primera edició no hi va anar ningú i el públic eren els mateixos

grups que hi actuaven. La cosa, però, ha anat agafant volada i ara, com diu la Carme, "és un festival fet entre tots". Els parroquians habituals se'l senten seu i omplen la botiga els tres dies que es programen concerts. Entre vuit i deu bandes en total passen pel Microclima a cada edició.

Van començar en format acústic amb un màxim de dues persones a escena. Ara ja estan electrificats i hi toquen bandes que ocupen un quart de botiga entre expositors, cables, amplificadors i vinils. El ressò del festival que contraprograma el Primavera ha arribat als diaris amb articles a *El Periódico*, l'agenda del *Time Out* o al Festival In-edit, on Plans Films va presentar un reportatge que es va enregistrar durant el quart Microclima. Un emotiu documental en què apareixen amics i habituals de l'escena barcelonina explicant per què és tan important aquest espai musical que es riu del germà gran que mou masses.

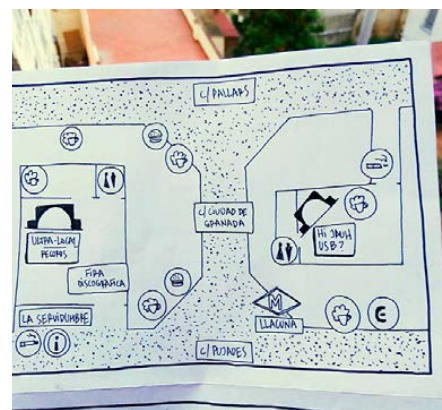
Qualsevol excusa és bona per fer-li la volta al macro-festival. Esperen la presentació del Primavera per parodiar el lema, la imatge i el *line-up*. I igual que al Primavera són habituals els Shellac, ells també tenen un grup que hi toca cada any: Ran Ran Ran.

Un fan nord-americà de Seward que va cap al Primavera passa per la botiga buscant-ne els discs. El Raül es troba amb el dilema de revelar-li que l'actuació sorpresa d'aquella mateixa tarda són precisament ells. El noi, evidentment, no s'ho creu, però la incredulitat només li durarà uns minuts quan veu a Seward travessar la porta. La providència fa que un fan es tro-

bi amb la seva banda preferida en una petita botiga del Poblenou. I el destí també fa que l'any de l'Unexpected Primavera també hi hagi un concert inesperat al Microclima. Moonchild Sanelly, una estrella sud-africana que actua al Primavera Pro, s'entesta a actuar a la botiga. A pesar que el Microclima està en marxa, li troben un forat, però li coincideix amb l'altra actuació. Pensant que no vindrà, apareix a la botiga amb tot de càmeres i focus que retransmeten en directe per a Sud-àfrica..

Irene Julve Nieto

Arxiu Històric del Poblenou

"És el millor festival de Catalunya. Perquè és proper i perquè jo crec que el so s'hi està condicionant, s'està adaptant al local i cada cop sona millor la botiga. Nosaltres som molt afortunats perquè hi hem tocat molts cops, però seguim tenint moltes ganes de tocar allà, per l'ambient que es crea, pel so, perquè és fàcil i perquè toques envoltat de discos i també és guai aquesta sensació d'estar en un lloc xulo i envoltat d'amics. Els horaris són bons i normalment sempre que hem tocat allà, algú de fora ha vingut i ens ha conegut. El Microclima també és molt de pas de gent que va al Primavera, sempre apareix algú amb la polsereta i es queda sorprès. Un any perquè tocàvem al Primavera no podíem aparèixer al cartell i ens vam canviar el nom, Masfarreras. En teoria no pots tocar per la mateixa zona, però nosaltres, si hem de triar entre Primavera i Microclima, ens canviem el nom i toquem als dos llocs." Ferran Baucells, Ran Ran Ran.

La invisibilitat de les dones a la medicina

El 19 de març passat la Comissió de Dones de l'AVV, la Comissió de Salut i la Coordinadora d'Entitats del Poble Nou van organitzar un col·loqui via telemàtica amb la doctora Carme Valls Llobet. Aquesta activitat s'englobava dins els actes entorn del 8M. El tema era prou important per tractar-lo, a més a més amb la sort de poder comptar amb la persona més idònia per fer-ho, la més experta en la matèria. Va ser un luxe haver pogut comptar amb la Dra. Carme Valls.

Breu pinzellada de la seva biografia

Carme Valls és metgessa especialitzada en endocrinologia i medicina amb perspectiva de gènere. Com ella mateixa diu: «fa quaranta anys que soc metge, però només uns quants que soc metgessa». Dirigeix el programa Dona, Salut i Qualitat de Vida al Centre d'Anàlisi i Programes Sanitaris (CAPS), del qual és membre des de 1983 i vicepresidenta. Científica, escriptora, comunicadora, política..., de les moltes de les seves reivindicacions com a metgessa, destaca la defensa dels drets humans i de la igualtat real entre dones i homes.

Síntesi de la conferència

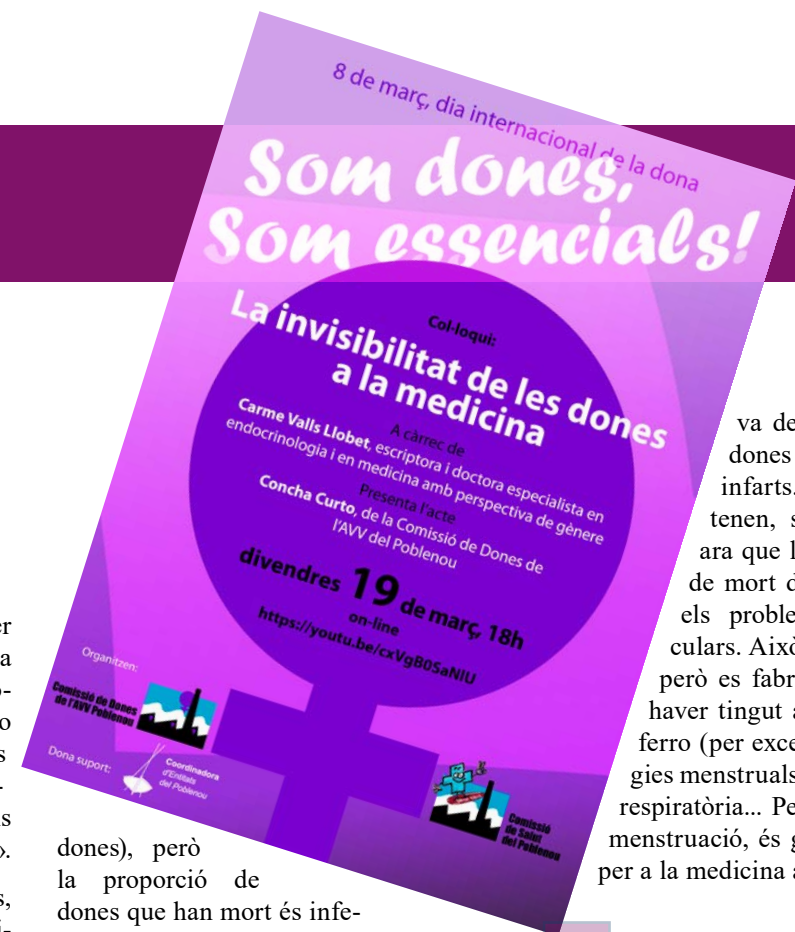
Fins ara la medicina ha estat androcèntrica. Hi ha hagut reticència dels homes a passar pel metge de família. El motiu, entre altres, era la possible repercussió a la feina pel fet d'estar malalt. Quan els homes s'han trobat malament han anat directament a l'hospital, més greus i en major nombre que les dones. Tradicionalment, la ciència mèdica ha nascut sobretot als hospitals, en què la majoria dels ingressats eren homes. Això explica que els problemes de salut investigats hagin estat majoritàriament masculins.

La medicina androcèntrica no disposava de diagnòstics ni tractaments per als problemes de salut més freqüents en les dones

Les dones han passat més sovint per l'atenció primària, per a elles i per a tota la família, de la qual eren les cuidadores. Però la medicina androcèntrica no disposava de diagnòstics ni tractaments per als problemes de salut més freqüents en les dones. Sovint, doncs, se'ls diagnosticaven com a «nervis, estrès...».

Amb l'edat i la jubilació, els homes, un cop conclosa la seva etapa «productiva», van més sovint a l'atenció primària. Però en persones grans, hi ha diferències entre homes i dones pel que fa a la salut. Per exemple, la dona pateix més de dolor crònic, de fatiga i d'anèmia. Sobre aquests problemes crònics hi havia menys ciència mèdica, com si fossin problemes sense gaire importància. D'aquesta situació, se'n va començar a prendre consciència pels anys 90. La doctora Carme Valls i altres col·legues van organitzar a Barcelona, l'any 1993 i 1995 un Congrés de Dona i Salut, en què intentaven analitzar si els molts treballs de què les dones es feien càrrec (a la feina, a casa i com a cuidadores) no eren la causa de les seves malalties (dolors, fatiga, anèmies). És a dir, que la salut no té a veure només amb virus i bacteris, sinó també amb condicions socials de vida i amb estereotips de gènere.

Cal assenyalar algun aspecte positiu de ser dona respecte a la salut. Les dones, per terme mitjà, viuen més anys que els homes. Segurament, hi ha algun factor genètic que ho explica. El cromosoma X duplicat de les dones (enfront de l'XY dels homes) ajuda a tenir més defenses contra les infeccions. En la pandèmia de covid, hi ha hagut més dones infectades (pel fet que infermeria, auxiliars i cuidadores de residències són majoritàriament

va demostrar que les dones també patien infarts. No solament en tenen, sinó que sabem ara que la primera causa de mort de les dones són els problemes cardiovasculars. Això passa de grans, però es fabrica des de jove: haver tingut anèmia, falta de ferro (per excessives hemorràgies menstruals), poca capacitat respiratòria... Però aquest fet, la menstruació, és gairebé invisible per a la medicina acadèmica.

dones), però la proporció de dones que han mort és inferior que la d'homes. La contrapartida és que en la dona són més freqüents les malalties autoimmunes. Aquestes malalties (artritis reumatoide, lupus, tiroïditis...) provoquen dolor. Però han estat poc estudiades i tenen un tractament pobre.

Certs contaminants poden produir infertilitat en els homes, i en les dones pubertat precoç, menstruacions doloroses i més abundants, ovaris poliquístics i també problemes de cor i respiratoris

Cal destacar també la repercussió del medi ambient en la salut. Certs contaminants químics provoquen trastorns hormonals que poden produir infertilitat en els homes, i en les dones pubertat precoç, menstruacions doloroses i més abundants (que a la llarga, poden provocar anèmies), ovaris poliquístics. La contaminació ambiental també causa problemes de cor i respiratoris.

L'androcentrisme tradicional de la medicina feia pensar als metges, 30 anys enrere, que les dones no patien del cor. Als homes se'ls operava de les coronàries, a les dones se les enviava a casa. Fins que, l'any 1991, la doctora nord-americana Bernardine Healey

No es coneixen prou bé les malalties de les dones, però paradoxalment es tendeix a medicalitzar-les en excés

No es coneixen prou bé les malalties de les dones, però paradoxalment es tendeix a medicalitzar-les en excés. Massa sovint, es tendeix a receptar-los un sedant o un antidepressiu. Però els problemes de salut mental, en general, no són psiquiàtrics, sinó que deriven de viure violència de gènere, càrregues familiars, males condicions de treball o problemes econòmics. Tot això no s'arregla amb pastilles.

Amb els recursos científics actuals es poden fer els esforços adequats per atendre bé la mortalitat i morbiditat diferencials de les dones. A la medicina li està costant massa fer-ho.

Va acabar la conferència proposant-nos que, mentrestant, mirem de passar-nos-ho bé, que gaudim dels cinc sentits i ens generem les nostres endorfines pròpies.

En aquest enllaç podeu veure el col·loqui sencer:

<https://youtu.be/cxVgB0SaNIU>

Estrella Pineda

XARXA D'ALIMENTS

POBLENOU

RECOLLIDA D'ALIMENTS

DISSABTES, d'11 a 13h

A l'Ateneu Flor de Maig (C/Dr Trueta, 195)

SUPORT MUTU I AUTOGESTIÓ

RECOLLIDA DE DINERS

Nº de Compte: ES65 1491 0001 2621 4629 7029

xarxadalimentsp9@gmail.com
@MutuP9
@xarxa.aliments.poble nou

Luke,

Avui us presentem una persona peculiar i tímida, però molt coneguda i estimada pels qui el coneixen de prop, amb una gran presència silenciosa al barri. Mentre passegem per la plaça Gandhi, m'ensenyà un roc que ell ha pintat groc i col·locat a l'indret on hi havia l'estàtua d'aquest pacifista.

Volia que la gent el tingués present, aquest pacifista. Dos dies després de fer-ho, l'Ajuntament va posar una placa informant que a causa dels desperfectes ocasionats per un intent de robatori havien retirat el monument per restaurar-lo. «A veure quan el tornen», remuga en veu baixa.

Havíem quedat davant d'un bar prop d'aquesta plaça, on li han servit un cafè amb llet en una tassa que porta de casa perquè no vol que l'hi serveixin en gots d'un sol ús. Amb la tassa a la mà anem a seure en un banc per poder parlar una estona. Pel camí va saludant a tothom i li diu a un, tot assenyalant un vell amb el dit, «si busques el pare està assegut allà».

Luke, veig que ets molt conegut.

És clar, visc aquí des de l'any 79 i estic molt al carrer. M'he proposat no limitar-me a saludar dient només «bon dia», sempre com a mínim hi afegeixo el dia de la setmana, «bon dia tingui, feliç dissabte».

I certament, estem asseguts en un banc un dissabte al matí i fa molt bon dia. Luke, per què et dius Luke?

Em dic Antonio, però és un nom molt gastat. Luque és com es diu la mare. I des del canvi de segle l'escric amb k perquè sembla més contestatari. El meu pare biològic em va repudiar quan vaig néixer i quan vaig fer quaranta anys el vaig portar a un judici on es va demostrar que jo era fill seu, i des de llavors al meu DNI hi consta el seu cognom, però jo mai em faré anomenar pel seu cognom.

Li pregunto pels orígens i descobreixo que té una manera original de dir l'edat.

Soc andalús, però als cinc anys amb la família extensa vam venir a viure a l'Àrea Metropolitana, la meua mare i jo no ens hem mogut del Poblenou. Quan em pregunten per l'edat no miro el passat i per això dic que em falten trenta-tres anys per complir-ne cent.

I ara vius en una casa baixa tocant a aquesta plaça.

Sí, la vaig comprar l'any 79 per 500.000 pessetes, una ganga ara impensable. Però té els dies comptats, la immobiliària Metrovacesa està a punt de tirar-la a terra i, a canvi, em donaran

el lliurecuidador del barri

un pis nou amb els mateixos 40 m2 que ara tinc. Estic content i els altres veïns també ho estan. Els llogaters podran accedir a un pis de propietat pagant el mateix preu que ara paguen, i els que han volgut un habitatge més gran del que actualment tenen han de pagar 2.000 euros per m2 afegit. Jo, com que amb 20 m2 puc viure, vaig demanar un pis més petit i que m'abonessin la diferència, però potser em vaig passar d'espavilat perquè no ho van acceptar, mecatxis!

Però aquest bon tracte no és normal al barri.

No. Potser, els promotors van veure que al terrat hi tinc una bandera pirata i no volien problemes, ha ha! Que els pisos siguin només per als rics és una vergonya, ningú hauria de pagar més d'un 10% o un 20% del seu salari per tenir un sostre. L'habitatge no pot ser un negoci, collons!

El Luke saluda una senyora que va amb un gosset. Li pregunto si a ell, que viu sol, no li agradaria tenir un animal de companyia.

No, vull ser lliure i no tenir lligams. De cap mena. No vull hipoteques ni treballs que t'encadenin. Sóc molt estalviador. El secret és viure amb molt poc. Abans de jubilar-me cobrava una ajuda per a majors de 55 anys de 430 euros i cada mes me'n sobraven 300. No gasto. A casa encara funciona amb una instal·lació elèctrica de 125 volts, no menjo ni carn ni peix, encara que, si m'inviten a una mariscada no diré que no. Ara amb una pensió de 800€ i amb l'ajut de la mare m'he comprat un cotxe 100% elèctric. Dos cops l'any vaig al Montseny a omplir garrafes d'aigua perquè és més bona i gratis, encara que la de l'aixeta del Poblenou si la deixes reposar 24 hores es pot veure bé. Intento reciclar-ho tot, per exemple, amb els formatges separo l'etiqueta de l'embolcall de paper d'alumini per tirar-ho als contenidors corresponents.

Però de què has viscut?

He treballat a la construcció, a l'hostaleria, he sigut porter... Quan necessitava diners feia de temporer i amb els estalvis me n'anava a l'estranger. He

viscut set mesos a l'Índia, tres al Marroc, també tres a Cuba i a altres llocs. Ara sempre dic que si tornés a néixer m'agradaria ser guàrdia urbà, però sense uniforme.

I per què?

Perquè m'agrada cuidar el barri. Abans em dedicava a fer paperines amb els papers de propaganda que posen en els netejavidres dels cotxes i les posava sobre les tifes de gos perquè la gent les veiés i no les trepitgés. Ara sempre porto a sobre un bastó amb el qual cullo i llenço a les escombraries els plàstics, ampolles i llaunes que veig per terra. Cada matí vaig a la boca del metro per agafar quinze o vint diaris de premsa gratuïta i els reparteixo pel barri tot dient: «Qui vol premsa gratuïta?»

Com els venedors de diaris que surten a les pel·lícules antigues de Nova York, oi?

Sí. També porto sempre a sobre una bossa amb revistes *El Poblenou* perquè la gent sap que sóc de l'Associació de Veïns i me'n demana. —M'assenyala el gran llaç groc que té penjat a la bossa.— No hi ha dret que faci tres anys que són a la presó. L'altre dia al metro com que anava amb el bastó una persona em volia cedir el seient, però jo prefereixo anar dret perquè amb aquesta bossa, anant a munt i avall del metro, tothom veu el llaç. Sóc un provocador.

Ets una persona molt implicada socialment?

Abans era soci de moltes ONG, però ara només ho sóc de Greenpeace i de l'Associació de Veïns del Poblenou perquè són les úniques que m'han respost quan els he demanat que no m'enviïn la informació impresa, que ja la puc veure per internet. També vaig a les manifestacions amb la bicicleta portant un megàfon, un equip de so, cartells i el que calgui, per exemple també porto un cargol de via fèrria per picar a les tanques i fer soroll. A la mani en suport dels treballadors de la Nissan es van quedar meravellats del xiuarri que feia jo sol. Però que consti que no tot és fer soroll perquè també vaig contribuir econòmicament a la caixa de resistència de la vaga d'aquests treballadors.

A les manifestacions per què sempre et poses al final?

Mira, sóc així. També em poso darrere de tot als concerts, però porto uns prismàtics. Així no molesto ningú i a més puc cantar les cançons a tot drap i em quedo súper a gust, és millor que un polvo, ha ha! És que m'agrada molt la música. —I em treu un paper amb les lletres del Pau Donés escrites a mà i amb el dit es toca la jaqueta a l'altura de la butxaca interior on deu portar algun aparatet i sona una tonada.— Fa sis mesos que intento liderar un grup per fer un tribut a aquest gran cantant.

Tens una ideologia per sustentar aquest estil de vida tan lliure i senzill que portes...

No m'agrada aferrar-me a res. Mira, practico el hatha-yoga. Cada dia me'n vaig a un lloc tranquil de la zona Fòrum on faig els exercicis de ioga i em banyo al mar, encara que sigui hivern. Això em dona una energia extraordinària, ho recomano a tothom. Ho vaig aprendre a l'Índia i després vaig estar tot un any a la muntanya aquí fent meditacions i dejunis. De jove era molt però que molt catòlic, després vaig conèixer l'islam i encara recordo alguna oració en àrab, ara m'inspiro molt en la deessa hindú Ganeixa, que té forma d'elefant, perquè és la que obre els camins, la que aparta obstacles i va davant. Però això són vivències interiors, no m'agraden les religions formals; les sinagogues, les esglésies..., haurien de ser uns espais oberts a tothom, pensin el que pensin. Si hem de tenir creences podríem creure que els humans som els extraterrestres que han baixat a la Terra, perquè el planeta estava molt millor sense nosaltres. Jo intento cuidar el meu entorn i així canviar la societat. No sóc de donar consells ni discursos, prefereixo no assistir ni a reunions ni a assemblees perquè no sé què dir. Sóc de fets i no de paraules. I quan una persona em dona les gràcies sempre responc: «Gràcies a tu per donar-me l'oportunitat de ser amable.» Em sento molt agraït de poder ser útil.

Joan Maria Soler

Quan les classes de llengua són una manera d'acostar-nos

D'entrada, aprendre una llengua és útil i interessant. En aquests moments fer un curs de 45 hores de català i castellà és imprescindible per a les persones que han d'acreditar l'arrelament social quan estan tramitant els papers. Per això tant les dones i sobretot homes procedents de països diversos que viuen al nostre barri i a d'altres del Districte de Sant Martí busquen fer cursos de llengua. No és que tinguin gaires ganes de parlar-les bé, però d'això depèn la seva situació legal i de retruc la de la seva família. Per tant, oferir classes de llengua és una manera de millorar la vida de molta gent que va més enllà del llibre, contribuint a crear un bon clima.

Les classes un espai de convivència entre persones de diversos orígens on es fomenta el respecte per les diferències culturals, socials i religioses de tothom

Els cursos de proximitat fan que ens apropem i aquest fet ha portat que en el Pla d'Acollida i Convivència del Poblenou les classes es tractin com un espai de convivència entre persones de diversos orígens on es fomenta el respecte per les diferències culturals, socials i religioses de tothom. Concretament, els països de procedència de la majoria de l'alumnat de les classes de castellà són Pakistan, Índia i Marroc. Tot i que també hi ha alumnes de Senegal, Líban, Brasil,

Hi ha alumnes de Pakistan, Índia, Marroc, Senegal, Líban, Brasil, Síria i Itàlia

Síria i Itàlia. Tanta diversitat de procedències és una riquesa sociocultural que permet compartir les celebracions de cada cultura i també el calendari festiu del barri a les classes, connectant el món local i global, en què estem transitant alhora de manera presencial i, cada vegada més, també de manera virtual.

Parlem de números. El primer trimestre de 2021 els cursos de llengües del programa Apropem-nos ofereixen classes de castellà a quaranta persones distribuïdes en classes de només vuit persones pels requeriments de les distàncies físiques socials. Els cursos mixtos tenen una classe per cadascun dels tres nivells i vint-i-quatre alumnes amb un 25% de dones als nivells més alts. Hi ha dos cursos de castellà als matins per a dones, amb una funció socialitzadora considerable. Volem remarcar que aquests cursos són possibles gràcies a les set persones, dones la gran majoria, que dediquen part del seu temps a ensenyar castellà de manera voluntària, col·laborant amb el programa. Aprofitem per agrair-los la seva contribució i, alhora, fem una crida perquè més persones s'animin a compartir un parell d'hores a la setmana per fer més autònomes, lingüísticament parlant, a d'altres del mateix barri.

I què fem amb qui vol aprendre català? Doncs estem coordinades amb el Consorci de Normalització Lingüística per derivar-li totes les persones per al nivell inicial o Bàsic 1. Hem fet més de trenta derivacions en el que va d'any, un terç de les quals de dones. I també estem facilitant les gestions perquè es puguin obrir cursos presencials en espais del CNL i en d'altres equipaments de proximitat del barri.

Compartir, aprendre i reconèixer-nos com a part del mateix barri i del mateix planeta

Parlant millorem el clima al barri. Us volem explicar una iniciativa que hem engegat aquest primer trimestre amb un curs de dones per acostar-les a un tema de gran actualitat com és el canvi climàtic. Són els Cercles de Conversa del Clima, trobades quinzenals d'una hora per parlar de com ens afecta el canvi climàtic en la nostra vida aportant vivències, tant del país de procedència com d'aquí al barri. Malgrat el caràcter incipient d'aquestes converses climàtiques ens adonem del seu valor com a terreny on poden créixer nuclis veïnals multiculturals saludables on compartir, aprendre i reconèixer-nos com a part del mateix barri i del mateix planeta, perquè de moment no tenim planeta B.

Doris Boira Bueso

Dones del Cercle de Converses del Clima

Després d'un 2020 complicat i difícil, amb la pandèmia de la covid impactant de forma brutal tant en la salut de les persones com en les condicions de vida i en la precarització dels sectors socials que ja venien arrossegant el deteriorament de les condicions de vida des de la crisi 2008-2011, el pla de desenvolupament comunitari (PDC) aquest any 2021 s'obre camí a poc a poc.

El PDC, com a eina d'impuls del desenvolupament local-social en el territori i com a mecanisme per impulsar dinàmiques que facilitin l'autoorganització veïnal i la participació en la millora de les condicions de vida de la població, s'està posicionant i està tractant de participar activament en la recuperació de dinàmiques que ja venien funcionant des de feia temps, però que van quedar bloquejades a causa de l'esmentada pandèmia.

Aquest 2021 el PDC està prioritant, doncs, participar en la recuperació de dinàmiques conjuntes com la Taula d'Ocupació del Districte, que implica administració pública i entitats que treballen en la formació i inserció laboral. Aquí el nostre paper, en consonància amb el treball que fem d'acollida i suport a la població immigrant, és cridar l'atenció sobre les condicions de vida, de treball i de precarització de les persones en situació administrativa irregular. N'atenem moltíssima, de població irregular, des del servei d'Apropem-nos, i, per tant, des del PDC entomem aquestes necessitats i les portem a la Taula

El Pla de Desenvolupament Comunitari va fent camí

d'Ocupació per tal que tinguin un lloc clau en l'agenda d'actuació.

Així mateix estem tractant de reactivar la Taula Jove, que pel març del 2020 es va veure aturada, un cop ja es disposava d'un pla de treball i d'actuació. Ara, des dels educadors (A Partir del Carrer, APC) de serveis socials i la nostra insistència, s'està mirant de recuperar la dinàmica, i per tant el funcionament, d'aquest espai de coordinació. Recordeu que la població jove és la que més atur pateix (un 40% està en atur), i és la població, o el sector de població, més negativament assenyalada al llarg d'aquesta pandèmia, ja que han estat manta vegades titllats d'irresponsables i altres qualificatius ben negatius, tot i ser el segment de població que més cura necessita per a aixecar el vol i garantir el futur del país.

També el RADARS ha començat a fer algunes trobades; RADARS és el projecte que treballa per tenir cura de la gent gran del territori, sobretot en la prevenció de la soledat i la desprotecció que aquesta soledat genera entre la població més gran de 80 anys, però no solament. Veurem quina evolució té el programa, i quins objectius concreta.

S'estan activant també iniciatives diverses de cura:

■ Impuls a dinàmiques comunitàries de suport a les famílies i als infants, en col·laboració amb Cal Isidret, Taula Eix Pere IV, i una entitat, ACNIA, que dedica el seu esforç a la protec-

ció i suport a infants i adolescents; el projecte és molt innovador des de la perspectiva comunitària i va adreçat sobretot a famílies amb pocs recursos que necessiten suport psicològic, assessorament i acompanyament.

■ Impuls de dinàmiques per dignificar el treball de les cures envers la gent gran i de suport als processos de final de vida, incidint sobretot en la formació de les treballadores, la majoria són dones, procedents de països del Sud; d'aquesta manera tractarem d'incidir en l'autoorganització d'aquestes dones i la seva visibilització socioeconòmica.

Finalment, s'està fent un treball força interessant sobre les memòries de barri, amb la Xarxa Antirumors del Poblenou, on el PDC participa al costat del Programa Barcelona Antirumors, els Casals Cal Isidret, Poblenou i Bac de Roda, així com de persones diverses, de manera que s'estan recollint i filmant testimonis d'una àmplia diversitat de persones que habiten el territori, de manera que també tinguin veu aquelles persones novingudes en les darreres migracions, sense oblidar aquelles que vingueren als anys 60. D'aquesta manera es vol garantir que els seus relats i maneres de percebre la realitat que habiten, puguin ser escoltades i apreciades per tots nosaltres.

Josep M. Navarro i Arianna Vindici

Tècnics del PDC-Poblenou

Cebiche de pescado

Ingredientes (cuatro personas)

1 kg de pescado blanco que no tenga espinas (mero, perca...)
1 boniato, mazorca de maíz, y otros según gusto (yuca...)
8 o 10 limones
2 cebollas de Figueras
Cilantro fresco, opcional

Macerar el pescado con:
1 cucharadita de ajo en polvo
1 cucharadita de sal
Pimienta blanca
Pasta de ají rocoto

Elaboración

Preparamos previamente la guarnición del cebiche, lavando bien el boniato y cocidiéndolo 20 minutos a fuego medio, desde que empiece a hervir el agua. Lo pinchamos para comprobar que está blando en su interior. Quitamos del agua y reservamos. En un cazo aparte, cocemos la mazorca de maíz durante 10 minutos. Reservamos. Si queremos poner yuca también hay que hervirla (la podemos encontrar congelada).

Limpiamos bien el pescado y lo cortamos a dados medianos de aproximadamente 1-2 cm y salpimentamos.

Ponemos el pescado en un bol, lo maceramos con todos los ingredientes, revolvemos y dejamos unos 3 minutos para que se impregne de los sabores. Rociamos con el zumo de los limones, que debe cubrir casi todo el pescado. No exprimir los limones con un exprimidor, sino tan solo apretándolos con la mano hasta la mitad, para que el amargor de la piel no estropee el sabor del cebiche.

Revolvemos bien los ingredientes con una cuchara para que el pescado se impregne bien del sabor. Rectificamos de sal si es necesario. Dejamos que repose aproximadamente unos 5-7 minutos, momento en el que el pescado cambiará de color volviéndose blanquecino por la acción del ácido del limón.

Cortamos la cebolla morada en juliana, y pasamos por agua fría para quitarle el amargor. Si utilizáis pasta de ají rocoto incorporad una cucharada de postre a los ingredientes. Finalmente picamos el cilantro i lo ponemos encima del pescado.

Para el emplatado del cebiche ponemos como fondo unas hojas de lechuga, pelamos el boniato, la yuca, la mazorca de maíz y unos granos de maíz dulce frito, si se prefiere. Poner la cebolla en el último momento para que no se reblandezca.

El cebiche de la Lilia

La Lilia Bueno Ibáñez té 74 anys i en fa 30 que viu a Barcelona procedent de Trujillo (Perú). És una dona solidària i molt implicada en moviments socials. Participa a la PAH i a la Xarxa d'Aliments del Poblenou.

De pares divorciats, és la petita de tres germans. Als 12 anys va quedar òrfena de mare i va anar a viure amb la seva àvia a Mache, un poble a 100 km de Trujillo. Tot i que l'àvia no vivia del camp, aquell poble tenia tots els atractius que una nena podia desitjar: aire lliure, espai per córrer i animals (la seva àvia tenia un burret vell que es deixava muntar). Als 14 anys es va cansar de viure al poble, volia estudiar i va parlar amb uns tiets, que la van acollir.

Amb 15 anys la Lilia volia ser autosuficient i, dient que en tenia 18, va aconseguir una feina de temporada en una fàbrica de conserves de peix, que compaginava amb els estudis nocturns de secundària; també va treballar de venedora de roba en una botiga. Posteriorment va estudiar *Contador Mercantil*, o sigui comptabilitat. Es va casar als 20 anys i va tenir dues filles. Es va matricular d'infermeria, però ho va haver de deixar en néixer la primera filla perquè tenia problemes bronquials greus i no va aguantar haver de matinar tant i la duresa dels estudis.

El pare de les nenes només l'ajudava econòmicament de manera esporàdica i ella es guanyava la vida fent de perruquera entre les amistats i venent pel seu compte. La família l'ajudava.

Va venir a Espanya acompanyant la filla petita. La destinació era Madrid, però es van aturar a Barcelona per lliurar un quadre a una família per encàrrec d'una amiga, i aquí es van quedar. Van llogar una habitació i la Lilia va acceptar una feina a Andorra per tenir cura d'una dona gran, en fase terminal.

Ens explica les dificultats que va tenir per trobar pis. Ser immigrant i no disposar d'aval li tancava totes les portes. Finalment el va aconseguir gràcies

al contacte que li va facilitar una dona amb qui la filla havia treballat.

Li pregunto com s'ho ha fet per connectar amb la PAH i formar-ne part. La seva filla i el seu gendre van comprar un pis de protecció oficial que els van vendre a preu de mercat, va arribar un moment no el podien pagar i la PAH els va ajudar per aconseguir que no els quedés deute amb el banc. La Lilia els hi acompanyava, es va adonar de la importància del suport mutu i va començar a participar en l'aturada de desnonaments. També va conèixer la Xarxa d'Aliments del barri i procura donar-hi un cop de mà: «és un orgull poder fer alguna cosa pels altres perquè tu també en reps una satisfacció». La bronquitis li impedeix molta de l'activitat durant els mesos d'hivern.

M'explica que la seva filla va morir el novembre passat a causa d'una mala diagnòsi. Tenia un quist a la cama que el

metge deia que era de greix, encara que ella es queixava de dolor. Quan finalment li van fer la biòpsia, van detectar un carcinoma, i ja era massa tard. A poc a poc va superant el dolor perquè és animosa i sap que ha de tirar endavant.

A Trujillo actualment la situació és crítica perquè la ciutat viu molt del comerç. Degut a la pandèmia, la gent no té diners, la medicina és molt cara i no és a l'abast de tothom, i això empitjora la situació.

La Lilia acomiada la nostra conversa dient que «a la PAH he après que, tot i que som de llocs diferents, el dolor ens iguala i que és molt important l'ajuda mútua per tirar endavant».

Montse Milà

Si tens una recepta amb història que us agrada compartir, envieu-la a elpoblenou@elpoblenou.cat

Noves promocions de la cooperativa d'habitatges Fem Ciutat

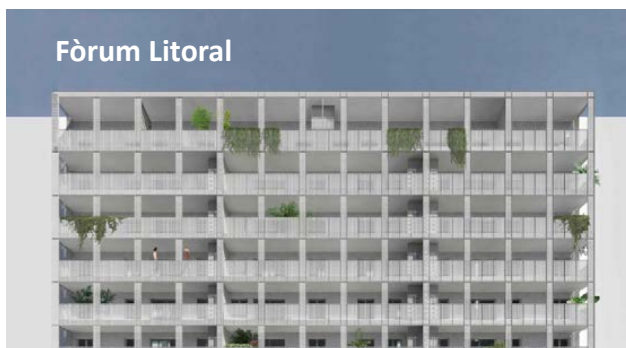
Gardunya

El Turó

Fòrum Litoral

FEM CIUTAT

COOPERATIVA D'HABITATGES

www.femciutat.cat info@femciutat.cat

La #Revolta Escolar

Berta Càceres comença a ser present al parc de Glòries

L'any 2019 el Consell de Dones del Districte va aprovar per unanimitat la proposta d'Entrepobles, Institut de Drets Humans, Fundació per la Pau i setanta-cinc entitats més de la ciutat, entre les quals l'AVV Poble Nou, que el futur espai auditori Agora del parc de les Glòries es digués Berta Càceres. Enguany, en la commemoració del Dia de les Dones al Districte, s'ha posat un faristol al parc que li ret homenatge perquè la tinguem present i com a penyor de l'auditori.

Berta Càceres, activista hondurenya, va ser coordinadora del Consell Cívic de les Organitzacions Populares i Indígenes d'Hondures a qui van assassinar fa cinc anys el seu compromís en la defensa de la terra, la pau, el feminisme i els Drets Humans. Molt lligada a la seva cultura, va defensar la comunitat lenca, es va enfrontar a les companyies de la mineria a cel obert i als promotors d'un gran embassament.

L'acte, a l'aire lliure amb totes les mesures de seguretat, ha estat conduït per la consellera de Feminismes i LGTBI, ha comptat amb la participació del regidor, conselleres de l'equip de govern, Entrepobles, l'Assemblea de Mujeres Migrantes Diversas i una representació del Consell de Dones del Districte. S'hi han fet uns parlaments reivindicant la memòria de Berta Càceres, la defensa de la terra, la pau, els Drets Humans i els drets de les dones.

L'acte, acompanyat de cançons i música en directe, ha estat presidit per una pancarta amb la seva figura i un altar, arran de terra, on hi havia la seva foto, flors i fruits de la terra: blat, llegums, taronges..., que ens ha recordat el compromís que ens cal tenir en defensa del planeta.

La van assassinar però la seva llavor es manté viva i continua donant fruits. Amb crits de Visca, visca, visca la lluita feminista! i Berta Càceres vive!, ha acabat l'acte a l'espera de la inauguració de l'auditori Berta Càceres.

La protesta va començar a Barcelona el desembre de 2020 amb vint escoles fent disset talls de carrer. Des de llavors no ha parat de créixer amb talls de carrer organitzats el divendres a la tarda (de 16.15 a 17), cada 15 dies.

Als barris del Poble Nou, en aquest moment (final de març) hi participen deu centres educatius: 4 Cantons, Auditori, Bogatell, Catalunya, Fluví, L'Arenal de Llevant, La Llacuna del Poble Nou, Pere IV, Poble Nou i Voramar, i tots han signat el manifest unitari de la Revolta Escolar, que resumim a continuació.

Segons l'Informe de qualitat de l'aire de Barcelona 2019, de l'Agència de Salut Pública de Barcelona, «l'impacte de l'exposició crònica a la contaminació sobre la salut és molt destacable. S'estima que a Barcelona l'excés de contaminació de l'aire respecte les recomanacions de l'OMS causa al voltant del 7% de les morts naturals (unes 1.000 morts anuals), l'11% dels nous casos de càncer de pulmó i el 33% dels nous casos d'asma infantil.»

Les associacions de famílies de les escoles demanen un canvi de model per tal de resoldre el problema greu de salut pública que es deriva de la contaminació atmosfèrica i acústica.

Consideren que el programa de l'Ajuntament «Protegit les escoles» és actualment insuficient i denuncien que si «amb tan sols tres mesos l'Ajuntament de Barcelona ha aconseguit executar unes 2.000 ampliacions de terrasses de bars/restaurants», no entenen «per què l'actuació als centres escolars no s'està prioritant amb la urgència que s'ha fet en aquests negocis privats».

Per tant, reclamen a l'Administració que adopti les mesures següents per a cada centre educatiu:

Reducció a un màxim d'un carril de circulació de cotxes i motos, amb el benentès que hi poden haver altres carrils de circulació dedicats al transport públic, taxis i bicicletes.

Instal·lació de radars de control de velocitat i d'altres mesures físiques per a la reducció d'aquesta.

Eliminació de les places d'aparcament als accessos al centre, incrementant l'espai dedicat als vianants i al verd.

Control dels nivells de contaminació, inclosa l'acústica.

Aplicació del Reglament d'Instal·lacions Tèrmiques als Edificis (RITE), normativa que obliga a garantir aire net d'alta qualitat dintre dels centres, si és que ara no s'aplica per l'any de construcció.

Dedicació dels espais guanyats als cotxes als vianants i als elements verds, dissenyats per maximitzar la protecció davant de fums i sorolls.

Foment i facilitació de la mobilitat sostenible repensant els carrils bici perquè siguin més practicables per a les famílies i els infants amb mesures extremes de seguretat.

El manifest acaba amb aquesta crida: «La manera com una ciutat tracta els infants i les escoles és el mirall del que som com a societat. Volem canvis, i els volem ara, no el 2030, no a la pròxima legislatura. És una qüestió de prioritats.»

PRIMAVERA REPUBLICANA

13-18 / 4 / 2021

A Sant Martí

Dimecres 14 d'abril, 18 h

Pl. Valentí Almirall

ja.cat/PrimaveraRepublicanaSM21

la revolució pública

#PrimaveraRepublicana

Districte de
Sant Martí
@Bcn_SantMartí

Ajuntament de
Barcelona

novaicària
ESPORT & FIT

El cos t'ho demana!
#SOMNOVAICARIA

SI ARA US APUNTEU PARE I MARE
ELS/LES VOSTRES FILLS/ES

**ENTRARÁN GRATIS
FINS ELS 20 ANYS.**

APUNTA'T ARA!

RECORDEU QUE TAMBÉ PODEU ENTRENAR JUNTS DESDE
CASA O ALLÀ A ON SIGUEU AMB NOVA ICÀRIA VIRTUAL.

CLASSES EN DIRECTE / STREAMING
BIBLIOTECA AMB 100 CLASSES VIRTUALS.

Av. Icària 167, 08005 Barcelona | Tel. 93 221 25 80 | rrrp@novaicaria.com
www.novaicaria.com

Ajuntament de
Barcelona

